

Déu, el nostre Pare-Mare, i nosaltres, els seus fills i filles

Ha anat marxant tothom. La cala ha quedat buida. La nit va entrant i tu, estirat a la sorra i ben a prop de l'aigua que acaricia els teus peus, vas entrant en un d'aquells moments màgics de felicitat continguda.

El mar t'apassiona. Sempre; quan està quiet com en aquest capvespre, o en aquelles passejades d'hivern pels camins de ronda. Fa segles que va i ve, que es mou furiós a causa de la forta tramuntana o resta quiet en aquells dies d'estiu, quasi absolutament en calma.

Lloat siguis, oh Pare Déu, que vas decidir iniciar el camí d'una vida que havia de trobar la seva culminació en els humans, fets a la teva imatge i semblança. En aquest racó d'un univers encara en continuada creació que en diem terra, germana terra, els mars immensos mostren la teva bellesa, la teva potència, la teva atenció a tants éssers vivents, incomptables, que viuen sota les aigües i segons sembla són els més ancestrals. Tot ha anat succeint perquè aquest vespre jo, aquí, et digui des del més profund del cor: *Gràcies, Pare.*

Fa una estona que pujo pel camí que surt de la cala i entre rocs, arbres i branques caigudes, em porta a dalt. Escolto els grills, el darrer adéu dels ocells... i sento aquesta plenitud d'una natura immensa amb detalls delicats i aparentment insignificants. Pare Déu, maternal en la donació, en els detalls, en el cos de cada cosa i en la bellesa de les formes. Déu que ets com un cor inesgotable de vida, d'amor i de plenituds.

Som fills i filles d'un Pare-Mare que és a l'entranya del nostre ésser. Tot ha sigut possible, pas a pas, perquè arribéssim a ser, vius, sensibles, relacionals, capaços. I Ell ens obre al destí definitiu de divinitzar la nostra vida, sense perdre la nostra identitat personal, en un procés d'amor inacabable. Amb Ell, amb els humans i tota la natura quan arribarà el dia de la plenitud definitiva on no hi haurà ni dolor, ni injustícia. Aquell cel nou i aquella terra nova dels quals els actuals són signe, penyora i participació en els límits de l'espai i el temps. Mil gràcies, Déu.

SUGGERIMENTS:

- 1.- Gènesi 1 i 2
 - 2.- Salm 103(102)
 - 3.- Sant Francesc: *Càntic del germà Sol o Lloança de les criatures*
 - 4.- Papa Francesc: encíclica *Lloat sigueu*
-